

Jenštejnský

občasník

PROSINEC 2011

ÚVODNÍ SLOVO

Milé čtenářky, milí čtenáři, s 3. číslem Občasníku jsme už zaznamenali i první ohlasy. Jeden konkrétní jsem nechtěně zaslechl přes plot při procházce s dětmi. Zněl zhruba takto: „Občasník? To zase bude pěkný tunel...“ Toto číslo je částečně věnováno financování obce, a proto je i vhodná chvíle odhalit financování Občasníku. Každé číslo znamená výdaj 7000 Kč bez DPH za tisk a 2000 Kč bez DPH za grafické práce, úpravu fotek a přípravu dat pro tisk. A pak jsou tu náklady na redakci. Ruku na srdce, kolik z vás dělá nějakou práci zadarmo, vždyť umět si říct o přiměřené ohodnocení patří ke každému vyjednávání o práci. A čím je kdo schopnější, tím víc si dokáže vyjednat. Jenštejn má ale z tohoto pohledu redakci naprosto neschopnou. Celý redakční tým věnuje Občasníku svůj volný čas zadarmo. Příjemné čtení a těšíme se na další ohlasy, které pomohou obsah Občasníku dále vylepšovat.

Za redakci Martin Šidlák

Kam s vánočními stromky?

Stromky bez ozdob můžete nechat v prostoru tříděného odpadu. Budou hromadně spaleny.

Bude si obec brát úvěr? Jaký? A proč?

Zastupitelé naší obce na svém 10. zasedání 1. prosince schválili vypsání zadávacího řízení na úvěr do výše 10 milionů korun na projekt Mateřská škola Jenštejn. Co to pro obec znamená? Především rozhodně ne to, že si obec BERE úvěr 10 milionů korun. O tom, zda si obec půjčí, a pokud ano, tak kolik, a jak velká školka se bude stavět, se bude rozhodovat až na jaře.

Nejprve drobná rekapitulace. Obec vlastní pozemek pro stavbu na kraji lokalit Nový Jenštejn. K 15. září 2011 vznikla zápisem do obchodního rejstříku příspěvková organizace obce, která by měla mateř-

skou školu provozovat. Dne 9. listopadu bylo obci podmíněně vyhověno v její žádosti o zápis mateřské školy do rejstříku škol a školských zařízení. Při splnění podmínek, tj. zejména kolaudace budovy školky do 30. srpna 2012,

má tak obec přislíbeny provozní dotace na fungování školky pro školní rok 2012-2013. Zároveň byla také na stavbu podána na počátku prosince žádost o sloučené územní a stavební řízení.

Pokračování na straně 2

KONTAKTY

Jiří Sojovský, starosta
+420 724 176 894
starosta@jenstejn.com

Magdalena Hlaváčková, místostarostka
+420 724 175 988
místostarostka@jenstejn.com

Simona Vlasová,
vedoucí sekretariátu starosty
+420 286 851 985
info@jenstejn.com

Úřední hodiny

Pondělí 8:00–11:00 16:00–19:00 hod.
Středa 8:00–11:00 13:00–16:00 hod.

Nezapomeňte se podívat na oficiální stránky obce na www.jenstejn.com a na diskusní fórum www.jenstejn.eu.

Obecní SMS info: Nechte si zasílat aktuality z dění obce na svůj telefon. Pošlete SMS ve tvaru IK JENSTEJN REGISTRUJ na telefon +420 605 733 680.

Pošta

Pracovní doba pošty v Jenštejně:
Pondělí 8:00–10:00 14:00–18:00
Úterý 8:00–10:00 14:00–16:00
Středa 8:00–10:00 14:00–18:00
Čtvrtek 8:00–10:00 14:00–16:00
Pátek 8:00–11:00

Pracovní doba pošty v Zelenči:

Pondělí 8:00–10:00 14:00–18:00
Úterý 8:00–10:00 14:00–16:00
Středa 8:00–10:00 14:00–18:00
Čtvrtek 8:00–10:00 14:00–16:00
Pátek 8:00–10:00 14:00–16:00

Knihovna

Otevřeno je každý čtvrtek od 17.00 do 19.00 hod.

Obecní policie

+420 724 111 222
nepřetržitá služba

Na řešení vodovodu a kanalizace se pracuje

Vodovod a kanalizace v Dehtárech byly jedním z hlavních témat loňských komunálních voleb. Co se v této věci od té doby událo?

Budování vodovodů a kanalizací je vždy mimořádně finančně nákladné. Navíc špatně zvolené řešení se může na desítky let promítnout v ceně vodného a stočného pro obyvatele. Vedení obce Jenštejn se proto snaží najít do budoucna pro Dehtáry to nejvhodnější řešení.

Ačkoliv se o vodovodu a kanalizaci v Dehtárech mluvilo již v předminulém volebním období, nikdy nebyla podána ani žádost o územní rozhodnutí. Obec proto letos na jaře zadala zpracování projektové dokumentace Ing. Aleši Moudrému z Dehtár. Návrh na vydání územního rozhodnutí byl podán v květnu, ale řízení bylo kvůli kompetenčním sporům přerušeno a následně zastaveno. Od října 2011 běží proto nové územní řízení v této věci. Navržené řešení spočívá ve vybudování vodovodu a kanalizace s napojením na Svěmyslici s tím, že by bylo třeba vybudovat ve Svěmyslicích vlastní čistírnu. Obec zároveň vede jednání se Středočeským kraj-

ským úřadem a hlavním městem Praha, které má v plánu zvýšení kapacity ČOV ve Víně.

Nejde ale jen o Dehtáry. Obec si nechala zpracovat i odborný posudek na možnosti zvýšení kapacity čistírny odpadních vod v Jenštejně. Výsledkem je, že by bylo možné za poměrně malých investičních nákladů do 1 mil. Kč navýšit kapacitu ČOV v Jenštejně až o polovinu. Toho by se dosáhlo vybudováním retenční nádrže. Na jaře příštího roku proto obec nechá provést příslušné hydrogeologické průzkumy.

Kromě toho vede obec jednání s developerem Nového Jenštejna o převzetí jím vlastněných vodovodů a kanalizací formou daru obci k 31. 12. 2011. Převzetí tohoto majetku na obec by jí umožnilo vybírat z tohoto majetku nájemné a současně by obci vznikla možnost významně určovat rozvoj infrastruktury vodovodů a kanalizací...

Petr Dovolil, Petr Hlaváček,
Zdeněk Brancuzký

Bude si obec brát úvěr? Jaký? A proč?

Dokončení ze strany 1

Předpoklad ceny za stavbu dvoutrídni školky včetně oplocení, přípojek, úpravy povrchů atd. je zhruba 10 – 11 milionů korun. Obec nyní vypsala zadávací řízení na poskytnutí úvěru až do této výše. To ale neznamená, že si skutečně tuto částku půjčí. Zároveň totiž podala žádost o dotaci v rámci Fondu rozvoje obcí a měst Středočeského kraje ve stejné výši 10 milionů. O ničem dalším zatím zastupitelstvo nerozhodlo. Čeká se na jarní rozhodnutí krajského úřadu, v jaké výši bude dotace poskytnuta, a poté se teprve zastupitelstvo usnese na dalším postupu, tedy jak velkou školku bude skutečně stavět, a kolik si na ni případně půjčí peněz. Zahájení stavby je plánováno na přelom března a dubna 2012. To vše je zatím v souladu s plánovaným harmonogramem, který počítá s otevřením školky na podzim roku 2012.

Zastupitelstvo zároveň projednalo i rozpočtový výhled, jak by se do hospodaření obce promítla stavba školky zcela bez dotace. Je k nahlédnutí na webových stránkách obce www.jenstejn.com. Do výhledu byly zahrnuty všechny tři hlavní projekty s tímto termínem realizace: školka v roce 2012,

sportovní zázemí v roce 2013 a vodovod v Dehtárech v roce 2014. Do rozpočtu byly také zahrnuty provozní náklady vyvolané těmito novými investicemi. V neposlední řadě se do výhledu pozitivně projevuje snížení výdajů na zastupitelstvo a uvolnění zastupitele o přibližně 400 tisíc Kč ročně oproti předchozímu volebnímu období.

Z hlediska příjmů se počítá s částkou 7,5 mil. Kč ročně, což je

o 1 mil. Kč méně, než bylo odhadováno při sestavování rozpočtu na rok 2011. Maximální předpokládané roční splátky úvěru na školku při absenci jakékoliv dotace vycházejí na 1,359 mil. Kč ročně. Výhled je přitom stanoven velmi konzervativně i z pohledu hotovosti na účtu obce. Minimální zůstatek na účtu by měl být na konci roku 2014 ve výši 2,2 mil. Kč, přičemž v roce 2012 je to částka 3,5 mil. Kč a v roce 2013

částka 3 mil. Kč. To znamená, že i kdyby došlo například k 10 % výpadku ročních příjmů v roce 2012, má obec rezervy, ze kterých může tento vývoj kryt a následně provést případné úpravy na příjmové nebo výdajové stránce rozpočtu.

Bližší informace k projektu „Mateřská škola Jenštejn“ je možné najít na zprovozněných webových stránkách www.skolka.jenstejn.cz.

Martin Sidlák

Budeme mít v obci nové chodníky a přechody?

Rozvojový výbor obce se v prvním roce svého působení zabýval několika projekty. Jedním z nich byl i návrh dopravních opatření v obci. Po analýze stávající situace Ing. Václavem Malinou jsme vyhodnotili několik míst, které si zaslouží pozornost. Jednotlivá místa jsme rozpracovali do podrobnosti projektu pro stavební povolení.

Prvním místem je komunikace podél domova seniorů. Toto místo má dnes několik problémů. Nové autobusové zastávky umístěné podél stávající komunikace u domova seniorů nemají přechody pro chodce, a vlastně ani chodník. Projekt, který tuto situaci řeší, začíná u pěší rampy směrem k Podolance, na kterou je napojený nový chodník v šířce cca 1,5 metru, vedoucí podél stromové aleje až k druhé stávající rampě směrem k rybníku. Na nový chodník navazují tři přechody pro chodce, jeden u první zastávky autobusu, druhý u hlavního vstupu do domova seniorů a třetí u napojení na ulici Na stráni. Každý přechod je doplněn o výstražné vodorovné značení (stejně jako je v blízké Vinoři) a dále nezbytně nutným osvětlením v souladu se stávajícími předpisy. Tím je zabezpečena pěší trasa od domova seniorů kolem rybníků k hradu Jenštejn. Vlastní komunikace je doplněna vodorovným dopravním značením, zrcadly a přednostní v jízdě v zúženém místě.

Druhým místem je „esíčko“ u hostince U Cafourků, kde jsme spolu s dopravním inženýrem Josefem Filipem navrhli jeden přechod pro chodce, zabezpečující bezpečné pěší napojení mezi hradem a hostincem, respektive návsí a poštou a obecním úřadem. Esíčko je doplněno jednoduchým vodorovným dopravním značením a zrcadly. Tím je zajištěna pěší doprava v celé obci, a zároveň i bezkolizní pěší propojení mezi

domovem pro seniory a budovou s poštou, knihovnou a obecním úřadem.

To je důvodem, proč dal rozvojový výbor podnět zastupitelstvu obce požádat o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury (www.sfdi.cz), z programu zvyšování bezpečnosti dopravy v obcích.

Třetím místem k řešení, co se týče bezpečnosti a rychlosti projíždějících vozidel, je ulice Hradní. Po dlouhých diskuzích jsme nakonec přistoupili k návrhu obnovit již mizějící přechody pro chodce s použitím plastické barvy (saturit nebo termoplast), která má nejen dlouhou životnost, ale je

dodržování této rychlosti. Věříme, že tento návrh zajistí bezpečnost v celé ulici. Zároveň však na tomto místě musíme konstatovat, že ulice Hradní má chodníky a komunikaci, což znamená, že pěší se musí pohybovat po chodnících, nikoliv po silnici. Něco jiného jsou obytné ulice Cechovní a Zlatnická, kde má přednost chodec před motorovým vozidlem (stejně jako v ulici Na stráni). Rozvojový výbor také vybral a dal podnět k realizaci kryté autobusové zastávky v ulici Hradní.

Čtvrté místo je obec Dehtáry. Zde, na rozdíl od výše zmíněných míst, byl již v předchozím volebním období zpracován projekt dopravních opatření v obci. Projekt zahrnoval jeden přechod pro chodce v centru obce poblíž autobusových zastávek, a dále na obou koncích obce byla navržena snížená rychlost na 30 km/h v omezeném úseku v místě plastového zpomalovací prahu. Po podrobné revizi navrženého řešení je v současné době obec připravena realizovat přechod pro chodce v centru obce. Zpomalovací prahy byly nakonec vyhodnoceny jako nevhodné. V zinním období totiž správce této komunikace (III. třídy) nevyhrnuje sníh několik desítek metrů před a za zpomalovacím prahem. Tato skutečnost by značně komplikovala čištění komunikací. V současné době je projednáván návrh snížit rychlost v celé obci Dehtáry na 40 km/h, tak jak je tomu například v sousedních Radonicích.

Evžen Dub, člen rozvojového výboru

Celý projekt je v současné době projednáván v rámci stavebního řízení a bude-li zastupitelstvem schváleno podání žádosti o dotaci na rok 2012, mohli bychom v příštím roce celou stavbu realizovat na základě udělené dotace.

i cítit při přejezdu koly auta. Není to však zpomalovací práh. Současnou rychlost 20 km/h považujeme za nesmyslnou a jednáme s Policií ČR a odborem dopravy o jejím mírném zvýšení a následně chceme požádat obecní policii o kontrolu

Hostinec je v obci už od roku 1595

Od pradávna bylo v Čechách, alespoň teoreticky, zvykem určovat střed země, měst i vesnic.

V případě Jenštejna to byla už od roku 1595 původně krčma a od 19. století hospoda „U Cafourků“.

Brzy po 2. světové válce nechal hostinský Alois Cafourek přistavět ke stávajícímu sálu směrem do dvora vyvýšené jeviště pro pořádání ochotnických představení a podium pro hudbu. Sahrálo se zde mnoho divadelních představení pro děti i dospělé. I tanečních zábav bylo bezpočet.

Po roce 1948 začalo velké znárodnění. Nezůstal kámen na kameni. Kromě znárodnění všech velkých podniků a statků přišla řada i na všechny malé podnikatele. A tak v Jenštejně zmizela hospoda „U Cafourků“. Převzalo ji spotřební družstvo JEDNOTA. I název ve štítu nad schody „Hostinec U Cafourků“ někomu překážel, a tak se stalo, že jednoho dne skleněný nápis ležel rozbitý na tisíc kousků pod schody hostince. Dávno zmizela doba, kdy hostinský Cafourek lámal v zimě na rybníku kostky ledu a ukládal je na celé léto do sklepa spolu se sudy piva, aby bylo jako křen. Starého pana hostinského nechali milostivě v hospodě čepovat pivo, ale jako nájemníka. Neznal jediný zavírací den. Když už měl opravdu zavřeno, tak podával džbánky s pivem alespoň oknem. Po jeho smrti 2. 1. 1980 jeho syn, rovněž Alois Cafourek, nesměl hospodu provozovat, ani v ní pracovat, i když byl v oboru vystudovaný. Vždyť mu ani nepatřila. A tak pracoval ve velkých hotelech, v létě v Praze, v zimě v Krkonoších.

JEDNOTA začala dosazovat do hospody své lidi. Žádný z nich nebyl z oboru. Kdo hospodu chtěl a myslel si, že rychle zbohatne, ten ji dostal. Rychle však vystrádivěl. Tak docházelo k jejich

častému střídání. Žádný provozu nerozuměl a hospoda zela prázdnotou. V regálu u výčepu stála celé dlouhé dny jako jediné občerstvení sklenice utopenců nevábné barvy. Často se stávalo, že vedoucí zapomněl koupit cukr a tak nabízel pouze hořké kafe. Hospoda byla v dezolátním stavu a hlavně bez hostů.

Tohoto stavu využila manželka pana Cafourka Olga a otevřela si na přelomu 70. a 80. let na druhé straně dvora ve dvou malých místnostech výčep piva jako kiosku. Měla otevřeno pouze v sobotu a v neděli, kdy byla hospoda zavřená. Nebyla to tedy žádná konkurence. Skutečnost byla taková, že hospoda byla celý týden prázdná, zatímco bar, jak se kiosku říkalo, praskal ve švech. Po čase však z hygienických důvodů kiosk zavřela. A samotná hospoda špěla ke svému nenávratnému zániku.

V takovémto stavu přišel rok 1989 a s ním změny. JEDNOTA

zmizela. Hospoda se vrátila původním vlastníkům v dezolátním stavu, jako většina všech v restitucích navrácených objektů. Přesto se původní majitelé rozhodli začít znovu. Po alespoň částečných nezbytných úpravách zahájili Cafourkovi opět provoz včetně vaření obědů ve velkém. Po odchodu do důchodu začali hospodu pronajímat. Během těchto let se zde vystříдалo několik nájemců, kteří hlavně vydělávali peníze pro sebe, neinvestovali a snažili se platit malý nájem. Pravda je ta, že některý nájemce byl lepší a některý horší.

Hostinský Cafourek se snažil zachraňovat situaci alespoň tím, že čas od času vlastníma rukama opravoval opadanou omítku a polámané schody. Nebyl však dost zručný, a tak výsledek jeho práce byl ten, že jednu díru spravil a druhá se udělala. Jeho snaha i o malou údržbu se rychle zmenšovala úměrně s věkem a hlavně s nemocí, která ho postihla. Stav

hospody začal být kritický. Hygienické kontroly neprojevovaly žádné nadšení, ani strážníci nebyli spokojeni a návštěvnost rychle klesala.

V letošním roce se konečně zablesklo na lepší časy. Bylo to již 5 minut po 12. Nová majitelka, dcera manželů Cafourkových, Romana Kocourková, se odhodlala dát poslednímu nájemci výpověď a od 16. srpna byla hospoda zavřená. Manželé Kocourkovi zahájili rekonstrukci odpovídající hygienickým předpisům. Nic nezůstalo na svém místě. Vzniklo zcela nové sociální zařízení. Přestavěný je lokál s novým výčepním pultem. Sál slouží jako jídelna, která se dá během několika minut změnit na taneční parket. Snaha nové majitelky je, aby se během oběda v jídelně nekouřilo. Po dokončení velké a náročné rekonstrukce hospodu slavnostně otevřeli 28. října taneční zábavou a zahájili provoz i podávání obědů.

Václav Kovanda

„Chceme pořádat karaoke i divadélko pro děti“

O svých plánech do budoucna hovoří Romana Kocourková, nová provozovatelka hostince U Cafourků.

Co jste během dvou měsíců, kdy jste měli zavřeno, s restaurací udělali?

Podarilo se nám vybudovat kompletně nový výčep, nové toalety, podlahy na chodbách... Co se týče sálu, tam je „pouze“ nové sezení a nově vymalováno. To proto, že se v budoucnu chystáme položit novou střechu, pak jej zrekonstruujeme kompletně. Hosté si u nás mohou zahrát kulečnický, fotbal, čekáme na juke-box.

Jaká bude nabídka jídel?

V poledne máme vždy nabídku pěti, šesti jídel, většinou českou klasiku. Cenově se pohybujeme od 60 do 90 Kč. Jsme moc rádi, že se nám podařilo získat jednu z nejlepších kuchařek v okolí, paní Strnadovou, která zde již kdysi vařila. V době oběda, tedy od 11,00 do 14,00 se zde nebude kouřit.

Jaké další akce chystáte?

Chtěli bychom zorganizovat karaoke pro dospělé, divadélko pro děti, možná bazárek... Termíny ještě upřesním.

Nedávno si otevřel v Jenštejně hospůdku pan Pokorný. Myslíte si, že se tu můžou uživit dvě hospody?

Doufám, že můžou. Každá ta hospoda je stylově jiná, nabízí jiná jídla, pití... Pan Pokorný má svůj podnik spíše v komornějším

stylu, my jsme klasický venkovský hostinec se sálem. Opravdu si myslím, že konkurovat bychom si neměli. S panem Pokorným máme dobré vztahy.

Kateřina Tůmová

RC Jenštejnský trpaslík pořádá 28. 1. v 16:30 hod. u Cafourků divadlo pro děti od 3 do 8 let. Na programu bude pohádka O Karculce aneb my se vlka nebojíme.

Průzkum tajemné chodby

Tajemné podzemní chodby lákají mnoho lidí. Dlouhodobě o nich píše třeba spisovatel Miloš Štraub. Jedna z taková se má nacházet i v Jenštejně, a vést z rybníka naproti ulici V Katovičkách až do Víně... Ověřit její existenci se před časem rozhodli badatelé ze společnosti Agartha.

Miloš Štraub v jedné své knize píše (zkráceno): „Později jsme Jenštejnu vyrvali další kus tajemství v podobě dvou podzemních chodeb. Jednu pan Vydra zaznamenal ihned na okraji Jenštejna, jak míří do hlavní chodby mezi Prosekem a Starou Boleslaví, druhou jsme objevili společně. Šlo o známou jeskyni u vodní hladiny Jenštejnského rybníka naproti uličce V Katovičkách, o které jsme před lety uvažovali, že vede do Vodní jeskyně ve Víně... S místním kronikářem, p. Kovandou, jsme přešli po cestě k většímu rybníku, kde v protějším svahu u samé vodní hladiny zel otvor. Byl to vchod do chodby, kdysi údajně ústící za jezírko v zámeckém parku ve Víně. Nejspíš se měla spojit s chodbou, kterou jsme v 60. letech prošli, ale asi po dvanácti či patnácti metrech končila umělým závalem, stejně jako ve Víněské Vodní jeskyni. Teprve nedávno jsme s Vaškem vyslechli vyprávění o tom, jak za II. světové války němečtí vojáci vytahovali z jeskyně u rybníka železná vrata. Kronikář Václav Kovanda přerušil mé myšlenky: Jako kluci jsme se do té jeskyně naproti plavili v neckách. Bylo to pro nás dobrodružství...“

O výsledky svého vlastního bádání se s redakcí Občasníku podělila společnost Agartha, která o něm napsala i na svoje webové stránky:

„Využili jsme jarního víkendu, kdy se v Jenštejně vypouštěl rybník. Právě ten rybník, o němž pan Štraub, i místní kronikář pan Kovanda popisuje, jak do rybníku ústily chodby. Postupně jsme spatřili tři ústí otvorů pod břehy rybníku. V prvním byla naplavenina až po klenbu a dále dle slov místního pána by případné pokračování stejně bylo přerušeno postavenou a napříč procházející kanalizací podél okraje rybníku. Pohlédli jsme tedy po nafocení prostory klenuté

dutiny přes vypuštěný rybník a spatřili další, větší klenutý otvor, v němž byla tma. Brodili jsme se bahnitým dnem k otvoru a první nadočkavci s nízkými holinkami se již hrnuli dovnitř. V zápětí však vycouvali, protože dno klesalo do měkkého bahna a v kalné vodě by záhy skončili po pás. Já měl holinky vysoké a tak nebyl problém, brodit se opatrně vodou s bahnitým dnem pod nízkou klenbou dále.

Chodba byla poměrně úzká a bylo nutno jít v předklonu, ve dvou místech byla zpevněna starší vyzdívkou včetně klenby. Pozvolna se lomila ve tvaru písmene „S“ a na konci byla čelba se stejným povrchem, tedy stopami ručního

ražení chodby, jako v přední části, tedy jednoduše ukončení chodby, žádný zával, žádná zadržka, a bohužel nutno konstatovat - žádné pokračování, a tedy, žádná spojovací dálková chodba. I přes nevábný zápach stojaté vody a nejisté bahnitě měkké dno to byl zajímavý zážitek a jsem rád, že se mohlo jednoznačně prokázat, zda šlo o pokračující chodbu alespoň v tomto případě. Maximálně to mohla být napájecí štola rybníku, u čelby na konci chodby byl náznak pramene. Závěr by tedy nepotěšil ani pana Štrauba, ale naděje umírá poslední a kdoví, jak to tehdy všechno vlastně bylo a kudy skutečné chodby vedly nebo nevedly. Do rybníku asi nevedly.“

Z jenštejnské kroniky: Vznik obce

Dvorní sudí Jenec z Janovic se v roce 1330 rozhodl vybudovat v lokalitě dnešního Jenštejna tvrz. Vedla ho k tomu jen jediná myšlenka. Získat velké množství úrodné půdy, na kterou byla polabská nížina velice bohatá.

Prvním jeho počinem bylo od-
dělit skálu na severní straně
od okolního terénu vykopá-
ním asi 4 metry hlubokého příko-
pu. V této době se ještě nejednalo
o příkop vodní. Teprve na vnitřní
straně příkopu začal stavět opev-
nění pro stavbu tvrze. Potřebný
kámen pro stavbu začal lámat
v místech dnešních Katovic. Pro
dopravu kamene z lomu na stavbu
nechal vyhloubit umělý úvoz. Ten-
to úvoz sloužil ještě 4 usedlostem,
které vznikly v Katovicích v 19.
století v místech bývalého lomu.
Úvoz byl rovněž zavezen po roce
1970 různým odpadem s vrstvou
hlíny na povrchu z důvodu scelo-
vání polí. Zanikla tím jedna z dal-
ších památek na stavbu tvrze. Na
současných leteckých snímcích je
však tento úvoz znatelný.

Jenec z Janovic postavil nevel-
kou tvrz pouze s jednopatrovým
palácem a obrannou věží v hor-
ní části a vězením (lidomornou)
v dolní části. O samotné tvrzi se
nedochoval žádný písemný ma-
teriál, a tak nevíme ani jak byla
původní věž vysoká, ani jaké bylo
její ostatní opevnění včetně sta-
veb uvnitř tvrze. Při pohledu na
samotnou věž je patrný rozdíl,

kde byla věž stavěná z původních
malých kvádrů za Jence z Janovic
a odkud začíná pozdější nástav-
ba z velkých bosovaných (hrubě
opracovaných) kvádrů. Část věže
byla pravděpodobně při její poz-
dější přestavbě snesena. Nikde se
nezachovala zpráva, o jak velkou
část se jednalo. Věž a palác byly
z bezpečnostních důvodů od sebe
oddělené čtyřmetrovou prolukou.
Jaké bylo původní spojení paláce
s věží se rovněž nikdy nedozvíme.

Z tvrze vedly 2 brány. Ta vnitř-
ní je stále zachovaná. Ve vnější
hradbě byla 2. brána. Mezi oběma
branami byla 8 metrů široká pro-
luka, které se říkalo parkán. Ten
byl budován jako obranný prostor
u brány, kde byly tvrz nebo hrad
nejméně chráněny. Těmito brana-
mi se scházelo do podhradí.

Zároveň s výstavbou tvrze
začala vznikat i ves. Na počátku
se jednalo pouze o poplužní dvůr.
Byl to hospodářský objekt patřící

vrchnosti, na kterém robovali
poddaní. Stával na druhé straně
příkopu, kde je dnes č. p. 40 s po-
lorozbořenou stodolou, při výjezdu
z obce k Brandýsu n. L. Ke dvoru
od jeho založení patřilo 5 lánů
polí (1 lán byl velikosti 18,5 ha).
Na tehdejší dobu to byly velké
pozemky. Dále ke dvoru patřila
veliká zahrada, v níž něco „slivo-
vého a něco ořechového štěpí bylo.
Stráně velké kolem polí, jichž se
k pastevnímu užívání mohlo.“ V těch
stráních byla také skála k lámání
kamene. Jiná zástavba zde prav-
děpodobně nebyla.

A nyní ještě několik slov
o vzniku jména naší obce. Úplně
první název byl podle zakladate-
le tvrze Jence z Janovic „Jencův
Kámen“. Německy Jencenstein
a zdomácněle Jenštejn. Tento ná-
zev mu zůstal po celá staletí až
do dnešní doby. V různé literatuře
však najdeme i různé odchylky.
Například Jenštejn nebo Jenštýn.
K. H. Mácha, který jenštejnský
hrad navštívil v roce 1831, nám
zanechal krásnou kresbu hradu,
ho nazval Schreckenstein, což zna-
mená volně přeloženo strašidelný
hrad. Od roku 1923 platí oficiálně
název JENŠTEJN.

ZAHRADNICKÉ OKÉNKO

Venku se ochladilo, brzy se stmívá. Čekáme každou chvíli, že naše zahrady přikryje bílá peřina, aby se také na chvíli uložily k zimnímu spánku a odpočinuly si. A my se můžeme v teplém, útulném domově pomalu připravovat na vánoční čas.

Poslední dobou se setkávám
často s větou „už aby ty Vánoce
byly za námi, vůbec by neměly
být“. Co se to stalo? Proč se Vá-
noce staly černou mýrou? Proč
zmatek, stres? ZASTAVME SE.
Zapomeňme chvíli na nákupní
střediska, fronty a připomeňme
si, že jsou to svátky klidu a po-
hody. Nezapomínejme na své
přátele, příbuzné, na staré zvyky
našich předků. Pojdme si před-
stavit některé květiny spojované
s typickými vánočními zvyky.

Brambořík je květina na-
šich babiček. Počátek kultury se
udává v 17. století, s pěstováním
se začalo ve Francii, Anglii, pak
v Německu. Cyclamen Persi-
cum pochází ze Sýrie, Palestiny
a Řecka. České jméno brambo-
řík získala rostlina podle velké
hlízy-brambory pod různými listů.
Existuje mnoho odrůd, velkokvě-
té i miniatury. Jsou to světlomil-
né rostliny, vyžadují chladnější
prostředí, jinak začínají žlout-

ZAHRADNICTVÍ

RADONICE

Jan a Alena

DIVIŠOVI

www.jandivis Zahradnictvi.cz

606 147 423

286 856 988

Zahradní 160

250 73 p Jenštejn

e-mail: Divisova.Kvetiny@seznam.cz

nout. Rostlinu zaléváme do mis-
ky a po hodině přebytečnou vodu
vylijeme.

Vánoční kaktus je rostli-
na krátkého dne, proto vykvetá
v zimním období. Po odkvětu
udržujeme rostlinu ve vegetač-
ním klidu. V období růstu - ko-
nec března, vyžaduje dostatek
vláhy a přihnojování. V polovi-
ně srpna nasazuje květy, v tu

dobu nesnášejí přenášení, prů-
van a přeschnutí, jinak poupata
opadávají. Pěstujeme-li vánoční
kaktus trvale při vyšších teplot-
ách, nekvetě.

Poensettia - do Evropy byla
přivezena v roce 1834. Jméno
dostala na počest amerického
cestovatele Poensetta. Našimi
pěstiteli byla pojmenovaná „vá-
noční růže“ dnes více známá jako

vánoční hvězda. Původní barva
listenů byla ohnivá. V průběhu
let byly vyšlechtěny bílé, sme-
tanové, růžové či žíhané. Na trh
se dodávají v různých velikos-
tech od miniatur až po metrové
rostliny. Rostlina má ráda teplo
a zálivku až když proschne vrch-
ní část substrátu. Nenechte stát
ve vodě.

Adventní čas byl v dřívějších
dobách období půstu a modliteb.
Čtyři svíce na adventním věnci
symbolizují čtyři týdny příprav
a očekávání.

První vánoční stromek
u nás postavil ředitel stavovské-
ho divadla v Praze Jan Liebig
ve své vile v Libni jako překva-
pení pro své přátele roku 1812.

Magický symbol vánoc je
jmelí. Zvyk k nám přišel z An-
glie. Lidé mu přiklí kouzelné
účinky, ochraňovalo před ohněm,
čarodějnicemi a zlými duchy. No-
silo štěstí hlavně tomu, kdo ho
dostal darem.

Anglický koutek

Covering the Sierra High Route by ski

Reporting from Sequoia National Park— After Barry Ohm met mountain guide Dave Beck, Ohm knew he had to ski across the Sierra.

Ohm, a seasoned climber who was living in South Lake Tahoe in 2009 when he took a winter survival class from Beck, was enthralled with Beck's tales of skiing in the „old days.“

Ohm took a series of wilderness ski-camping courses, and in May 2010, he signed on with Alpine Skills International to ski the Sierra High Route, which runs through Sequoia National Park and wilderness areas of the Inyo National Forest. The six-day mountaineering traverse crosses nine mountain passes at elevations from 10,500 feet to 13,000 feet.

Carrying a 40-pound pack, Ohm skied the route, which begins in Wolverton, on the west side of the Sierra, and covers about 40 miles before ending near Independence. It leads skiers over high ridges, glaciated plateaus and cirques. The route also features spectacular alpine views and long downhill runs on what is usually fun-to-ski corn snow.

„This wasn't so much about skiing steep couloirs for me,“ he said. „It was getting away and traveling across the mountains with a small group of friends.“

He used light alpine touring gear with bindings that lift free at the heel for climbing and can be secured again for more controlled descents.

„It was quiet and pristine. We were up at 13,000 feet and if you saw a bird, it was a big deal. I've backpacked all over the Sierra, but this was the best.“

He said the hardest part was mastering the skill needed to ski with a pack on his back. Nor was it easy, at the start, to „skin“ up 2,000 vertical feet on his alpine touring skis. (Ohm used synthetic skins of nylon fabric strapped to the bottom of his skis.)

„Truth be told, at least 60% of the trip is skinning up slopes and touring,“ he said. „It's not like at a resort with lifts. Only 30 to 40% is downhill skiing, and you had to work for it.“

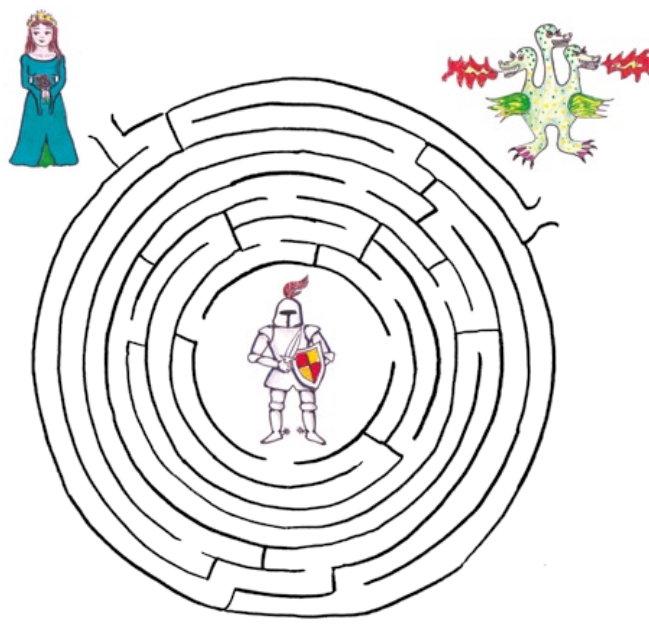
„The trip was all about going across a major mountain range on skis, which is a fabulous way to travel. People forget how big the Sierra is because it is so accessible. But it has 14,000-foot peaks and huge expanses of wilderness.“

By Brian E. Clark, Special to the Los Angeles Times
December 11, 2011

to cross – přejít
a pass – průsmyk
an elevation – vyvýšenina, návrší

Pro děti

Pomozte rytíři najít cestu k princezně. Ale pozor na draka!

to enthrall – ohromit
a mountaineering
traverse – horská procházka
a 40-pound pack – dvacetikilový
batoh
a route – trasa
a ridge – horský hřeben
glaciated plateaus – ledovcové
plošiny
cirques – ledovcové kary
to feature – vyznačovat se
spectacular alpine views –
ohromné horské výhledy
a downhill run – sjezd

fun-to-ski – zábavný
corn snow – jarní sníh (firn)
alpine touring gear – ski alpinis-
tické vybavení
bindings – vázání
descents – klesání
pristine – dokonalý, nezkažený
to backpack – projít s batohem
na zádech
to „skin“ up – vystoupat
na skialpinistických pásech
a slope – svah
expanses of wilderness – rozsáhlá
oblast divoké přírody

KOUTEK ZDRAVÍ

Vánoce Vánoce přicházejí ...

... a s nimi i spousta hektiky, práce a starostí. Už se vidím letos, jak opět nestíhám. Každý rok si říkám, že opravdu, ale opravdu, už nebudu tolik běsnit a užiji si adventní čas plný pohody a rozjímání v klidu se svými blízkými... jenže mi to zase nedá ..., opět budu šilet a dělat vše na poslední chvíli..., ale co bychom mi mamky a tatkové pro rozzářené oči svých ratolestí neudělali, že? Klidně se pro ně i rozkrájíme :-).

Proto bych vás v tomto článku chtěla seznámit s aromaterapií a napsat pár tipů a triků, jak si předvánoční čas s její pomocí více zpříjemnit. Pojďme si užít letošní svátky voňavěji, tedy s pomocí éterických silic, které budou působit nejen na naše smysly, ale i na naše fyzično.

Co to aromaterapie je?

Jedná se o příjemnou alternativní léčbu prostřednictvím rostlinných silic, kterou můžeme využít jednak k prevenci či při samotné léčbě akutních nebo chronických psychických či fyzických onemocnění nebo jen tak pro radost... ke zlepšení nálady.

Jak aromaterapie funguje?

Je to jednoduché. Silice se dají používat jednak k inhalaci,

ke koupeli nebo k masáží. Do těla se tedy dostanou buď „skrz kůži“ nebo „skrz nos“ a během tří minut se nám vplíží do krevního oběhu, odtud dále do mozku. Ten začne na vůni reagovat a nastartuje vysílání léčebných signálů do celého našeho organismu. To znamená, že se naše tělo připraví na tzv. samoléčebný proces. Každá silice má své specifické a jedinečné vlastnosti a je velmi důležité ji používat s velkým rozmyslem a opatrností! Již jedna kapka silice má velmi silné účinky!

Pro koho je vhodná?

Prakticky pro kohokoliv. Velké opatrnosti je ale potřeba u kojenců a dětí do 6 let, u těhotných a kojících žen,

u starších osob, u epileptiků a lidí s extrémně vysokým či nízkým krevním tlakem, u lidí onkologicky či jinak vážně nemocných.

Jaké jsou tipy a triky pro klidné a pohodové Vánoce?

1. Přijdou –li na vás chmurné myšlenky, deprese a pocit, že nic nestiháte a padáte únavou? Použijte ředěné silice Neroli, Grepu, Pomeranče nebo Mandarinky, které si buď zapálíte v aromalampě, dáte do koupele nebo natřete na tepová místa na těle.

2. Něco na vás leze a vám se to teď ale opravdu nehodí? Zkuste si udělat koupel, na kterou použijete 10 kapek silice z Borovice, Jedle nebo Jalovce

(pro dospělého) do 10 ml mléka a nalejete do teplejší vody ve vaně, ve které zůstanete cca 20 minut. Nebo si v aromalampě zapalte po 4 kapkách ze silic Citrón, Eukalyptus radiata a Jedle a pobývejte v místnosti, kde hoří aromalampa alespoň 30 minut.

3. Máte ze zimy popraskané rty a koutky úst? Natírejte tato místa ředěnou silicí Vanilky.

4. Bolí vás už ze všeho hlava? Natřete si na spánky, čelo a zátylek ředěnou silicí Máty kadeřavé, Levandule nebo Eukalyptu radiata.

5. Chcete si už konečně navodit pocit Vánoc? Zapalte v aromalampě některou ze silic z Vanilky, Skořice, Jedle, Borovice nebo Smrku.

Gabriela Válková

Vánoční knižní tipy

Svetlana Vasilenko

Biběnka

Biběnka od ruské spisovatelky Svetlany Vasilenko je na našem trhu již rok. Nenechte se zmást názvem, není to vůbec hloupá kniha. Děj se odehrává v Rusku za dob Studené války. Hlavní hrdinkou je mentálně postižená němá dívka Hanna. Okolí ji považuje téměř za zvíře, přitom ona v sobě má daleko víc lidskosti než zfanatizovaní bolševici. Hanna se setkává s různými typy lidí: s lidmi, kteří plně zavrhlí náboženství, aby se se stejným zápalem vrhli uctívat komunistickou ideologii, s lidmi odvážnými a čestnými, s lidmi, kteří jsou ochotni bezdůvodně páchat nejhorší brutality, i s lidmi, jejichž víru určuje aktuální možnost zisku. Dívka je pouhým pozorovatelem. Podtitulek knihy je Život svaté, což plně vystihuje děj, který probíhá téměř podle biblického scénáře. Jazyk, který Vasilenko používá (zejména pak v dialogích), zase připomíná ruské pohádky.

Tereza Jiroutková

Mayle, Peter

Francouzské hodokvasy aneb dobrodružství s nožem, vidličkou a vývrtkou

Jestli rádi jíte, je to knížka přesně pro vás. Autor, jak sám napsal, strávil hodiny výzkumu s nožem, vidličkou a sklenicí vína v ruce, aby nám ve Francouzských hodokvasích, zprostředkoval slasti jedné z nejvěhlasnějších kuchyní světa. Hodokvasy jsou rozděleny do kapitol podle jednotlivých událostí. Kuřata, šneci, žabí stehýnka, Michellinův průvodce, sýr nebo burgundské jsou jen některé skvosty, které zde Peter Mayle, s dostatečnou nadsázkou a lehkostí, popisuje. Kniha nám, mimo jiné, poodhalí moderní trendy gastronomie, současný způsob produkce potravin, zvyklosti stolování, dá nám ochutnat něco z kuchařské historie. Člověk se až diví, jaký potenciál lidské chuťové buňky mají. Ti z vás, pro něž je snad záliba v jídle příliš povrchní, si odnesou poznatky o francouzské kultuře, nátuře i místopisu.

Táňa Sýkorová

Dagmar Šimková

Byly jsme tam taky

Dagmar Šimková byla v roce 1952 zatčena a odsouzena za ukrývání dvou kamarádů, kteří později utekli do zahraničí. Dostala 15 let plus ještě další tři za pokus o útěk z pracovního tábora. To, co prožila ve vězení, co bylo důležité pro přežití a jak si lze v tomto prostředí uchovat zdravý rozum líčí bez patosu a občas i s jistou dávkou suchého humoru. Nepíše jen o sobě a svých strastech, z jejího textu lze také pochopit, jaká byla atmosféra a smýšlení lidí v 50. letech. („Krysy, jejichž svět je smradlavý kanál zrady znečišťující vůni naší zářivé budoucnosti“ – tak se o těchto lidech psalo v tehdejší tisku.). Kniha se, přes svůj hrozivý obsah, čte překvapivě lehce. A to je možná její hlavní přínos, je psána tak, aby ji bez problémů četla mladá generace. Navíc Dagmar Šimková se ve vzpomínkách nelituje, spíše se snaží dát racionální návod, jak přežít téměř jakékoliv těžké životní období.

Kateřina Tůmová

Po vydařené loňské akci zorganizovala obec Jenštejn a RC Jenštejnský trpaslík 11. listopadu další LAMPIÓNOVOU PROCHÁZKU obcí.

inzerce

Studio Andrasa
 Masáže, relaxace a zdraví
 Tel.: 777 10 20 32, www.studioandrasa.cz
 Hradní 154, 250 73 Jenštejn

Studio Andrasa

- Přístrojová a manuální lymfodrenáž
- Masáž proti celulitidě, formování postavy
- Ozónové a skořicové zábaly (prevence a léčba celulitidy)
- Klasické masáže
- Medová masáž (detoxikační)
- Masáž lávovými kameny HOT Stones
- Indická (antistresová) masáž hlavy
- Reflexologie nohou

Masáže již od 150,- Kč

Při Vaší první návštěvě 50% SLEVA!

Prodej zelených potravin

- Mladý ječmen
- Sladkovodní řasa (Chlorella)

VÁNOČNÍ DÁRKOVÉ POUKÁZKY

Společné přivítání Mikuláše, Anděla a Čerta v hostinci U Cafourků.